

കത്തനാർ

പിന്നോട് ചിലകലായ ലേഖനമാണ് "കത്തനാർ", രചയിതാക്കൾ രണ്ടു കത്തനാർമാർ. ഈ ലേഖനം വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ കുറേ മൈദി കരളിലും കത്തനാർമാരുകൾമെന്നു ന്യായമായി നമുക്കു പ്രത്യോശിക്കാം. സഭാപത്രകത്തിന്റെയും ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെയും ആഴത്തിൽ മുങ്ങി "കത്തനാർ" എന്ന മുത്തുച്ചീപ്പി തപ്പിയെടുക്കാൻ എത്ര പുരോഹിതന്മാരും മൈദികന്മാരും സന്നദ്ധരാകും?

തന്റെ ചേരിന്നോടുചേർത്തു മൈദികനെ നോ പൂരോഹിതനെനോ എഴുതാൻ മടിക്കുന്ന ബിരുദധാരികളായ മൈദികരുടെ മുമ്പിലാണ് "കത്തനാർ" ലേഖകർ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

"കത്തനാർ" എന്ന പേരിനോട് ചേർത്തപ്പോൾ ചിലർ നെറ്റി ചുളിച്ചു, മുഖം കർപ്പിച്ചു, എന്നിട്ടുചോദിച്ചു: "ഒരു ഭാരതീയനാകും സ്വീകരിച്ചുകൂടെ എന്നു?"

ഭാരതീയനാകും

ക(ർ)ത്തനാർ എന്ന പദം ഭാരതീയമാണ്. നസ്രാണികളുടെ തറവാട്ട് സ്വത്താണ്. (1) 'ദേവസ്യാ' ഭാരതീയ നാമമാണ്. നസ്രാണികൾ അതിനെ 'ദേവസ്യാച്ചൻ' ആക്കി സ്വന്തമാക്കി. പാശ്ചാത്യവേഷമിട്ടാ

ണ് 'സെബാസ്ത്യനായത്ത്'. നടപടി ഗ്രന്ഥത്തിൽ കേപ്പാസ്സ് വാതിൽ തുറന്ന് കൊടുക്കാതെ സന്തോഷാധികൃത്താൽ പിന്നോക്കം ഓടിച്ചെന്ന് സഭയോടു പറഞ്ഞ ആ ബാലികയുടെ പേര് (ഒ)റോത എന്നായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യർ വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ 'ഒറോത' മുഴുവൻ 'റോസ' ആയിത്തീർന്നില്ലേ? വിദേശികളുടെ കപ്പായണിയിച്ച് പൊട്ടുകൊട്ടാലാണോ ഭാരതീയമാകുന്നത്? യൗസേപ്പിനെ (പൂർവ്വയൗസേപ്പ്) ജോസഫും ജോയും ("യൗസേപ്പച്ചൻ") മർത്ത

† Mailapur Catholic Register, Oct. 1, 1915. ബാർത്ത് നാർക്ക്, കാർട്രാക്കോ (കിരീത്യാനികൾ, മാസാനം. 1918, P P. 70-90

മറിയത്തെ സെൻറ് മേരിയും, മാർ സ്റ്റീവായെ ഹോളിക്രോസും, പള്ളിയെ ചർച്ചും, സ്റ്റീവായെ കുരിശും, നസ്രാണിയെ ക്രിസ്ത്യാനിയും, കത്തനാറെ ഫാദറും ആക്കുന്ന രീതി ഭാരതീയമാണോ? ഭാരതീയനെങ്കിൽ മദ്യപിക്കില്ല, പുകവലിക്കില്ല, നണ പഠയില്ല, പണത്തോടു ആർത്തി കാണിക്കില്ല, അപകീർത്തി പാത്തില്ല, ധ്യാനമില്ലാതെ പഠിക്കില്ല, ഉപവാസമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കില്ല, ഭാരതീയവാസ്തുശില്പകലയെ താറടിക്കുന്ന വീടുപണി, പള്ളി പണി എന്നിവ ഏറ്റെടുക്കില്ല. നസ്രാണിയുടേയും കത്ത

പഴക്കമോ, പാരമ്പര്യമോ ആരും ആഴത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ എവിടെനിന്നു കിട്ടി "ഫാദറീനെ"?

"കത്തനാർ" എന്ന പദം "കർത്തനാർ" ആണെന്നു പറയുന്നതിനു സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റൊരു വിശദീകരണം കാണുന്നില്ല. "കർത്താക്കനാർ" ഒരു കാലത്തു കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഭരണകർത്തൃത്വത്തിൽ ഭാഗഭാഷകളായിരുന്നു. "കത്താവ", "കർത്തൻ" എന്ന പേരുള്ള ഹൈന്ദവർ ഇന്നും മാഞ്ഞൂർ കരയിലുണ്ട് (കോട്ടയം ജില്ല).

കുന്നമ്മാക്കൽ തോമ കത്തനാർ

വഴുതനപ്പള്ളിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ

നാരുടേയും ജീവിതശൈലിയിൽ ഭാരതീയത്വം ഉരുത്തിരിയണം.

ക(ർ)ത്തനാർ എന്ന പദം

'ഫാ' / ഫാദർ എന്തിനാണ് പേരിന്റെ കൂടെ വരുന്നതു? പാശ്ചാത്യർ വരുന്നതുവരെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ "ഫാ" ഇല്ലായിരുന്നു. പാതിരിമാരില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ക(ർ)ത്തനാർ നാരുണ്ടായിരുന്നു.

ക(ർ)ത്തനാർ എന്ന പദം "കർത്ത" എന്ന സംസ്കൃത ധാതുവിൽ നിന്നാണെന്നാണല്ലോ നിശ്ചയിച്ചു കർത്താക്കൾ പറയുന്നത്. നാളിതുവരെ ഈ പദത്തിന്റെ

മാർത്തോമ നസ്രാണികൾ ഒരു കാലത്തു ചേരരാജ്യത്തിലെ പ്രാമുഖ്യമാർന്ന ജനതയായിരുന്നു. അവരുടെ കത്തനാർ നാർ ദേവാലയത്തിലെ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വെറും "കർമ്മക്കനാർ" മാത്രമായിരുന്നു. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളിൽ അവർ കർത്തൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നു. ഭരണം നടത്തുന്നവരെ 'ഭരണകർത്താവ്' എന്നും ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നവനെ "ഗ്രന്ഥകർത്താവ്" എന്നും നാടകം എഴുതുന്നവനെ "നാടക കർത്താവ്" എന്നുമല്ലെവിളിക്കുന്നത്?

ഈശോയെ “കർത്താവ്” എന്നു വിളിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കത്തോവിശ്വാസ മിശിഹാ (ഗാല. 6: 14) “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും” (യോഹ. 20: 28) ഇതൊക്കെ വിശുദ്ധത്തിലേക്കും മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായിലേക്കും മാണു നമ്മെ എത്തിക്കുന്നത്.

കത്താവ് = കർത്ത + ആവ്.
“കർത്തവ്യം” എന്നതിന് അധികാരം, നാഥൻ, നേതൃത്വം എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. കർത്തനാർ = കർത്തൻ + ആർ.

“കർത്തൻ” എന്നതിന് ഉടമ, നാഥൻ, അധികാരി എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. “ആർ” എന്നത് പുരുഷബഹുവചനമാണ്. ഉച്ചാരണ സൗകര്യം ‘ർ’ മാറ്റി. അങ്ങനെ “കർത്തനാർ” “കത്തനാരായി”. ഇതു പോലെ ധാരാളം പദങ്ങൾ രചയാളത്തിലുണ്ട്—നയനാർ, ചെട്ടിയാർ, തമ്പുരാൻ, മാരാർ, അയ്യർ മുതലായവ.

‘അച്ഛൻ’ എന്ന പദം

‘അച്ഛൻ’ എന്ന പദത്തിന് ‘കർത്തനാർ’ / ‘കത്തനാർ’ എന്ന പദത്തോളം പഴക്കമോ, അർത്ഥവ്യാപ്തിയോ ഇല്ല. എന്നാൽ അച്ഛൻ / കത്തനാർ എന്നീ പദങ്ങൾക്ക് പകരം വൈദേശികമായ Pater, Padre, Father നെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാലോ....

കത്തനാർക്ക് എന്താ ഇത്ര നാണിക്കാൻ? ഈ പദത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു ജനതയുണ്ട്. ഒരു

സംസ്കാരമുണ്ട്, ഒരു ന്യൂനതയുണ്ട്. അച്ഛനെ (Father) ഫാദറാക്കി. മുക്കിപൊക്കിയെടുത്തതാണത്രെ കരുതി എന്തിനാ നമ്മൾ പാവം കത്തനാരെ ചരിത്രത്തിന്റെയും ഭാരതഭാഷകളുടേയും ചവറുകൊട്ടയിലേക്കു ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്? വെറുതെ ഈ പദത്തെ വെറുക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ കത്തനാർ? മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ ഏതു പദം കൊണ്ടാണ് അച്ഛനാറെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത് എന്ന് ഒരു പഠത്തു തരാമോ? ഒരു കാലത്തു കടമറത്തു ഒരു കത്തനാരുണ്ടായിരുന്നു. പാതിരി വന്നതു യൂറോപ്പിലെ കപ്പലിൽ നിന്നാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഭാരതപദമായ കത്തനാരെ വെറുക്കുവാൻ എന്തു കാരണമെന്ന് ചോദിച്ചാൽ തെറ്റുണ്ടോ? ഫാദർ എന്ന പദം നിലവിലിരിക്കെ എല്ലാവരും ഫാദർ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്ന് ശരിക്കാൻ എന്തു ന്യായം? വാക്കിലല്ല അർത്ഥമെന്ന് തീർത്തു പറയാമോ? അഥവാ ചിലർ മറിച്ചു വാദിച്ചാലും വാക്കിലും അർത്ഥമൊന്നുമില്ല എന്നു ആരെങ്കിലും വാദിക്കുമോ?

മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ പഴയ രൂപതാ സ്മരക ട്രികളിൽ, 1962 വരെ “കത്തനാർ” എന്ന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. കത്തനാരെ കണ്ടില്ലെങ്കിലും “കശീശ”യെ കിട്ടും. മന്ത് മറിയം പള്ളിയെ സെൻറ് മേ

രിസ് ചർച്ചാക്കാരം. മാർ സ്റ്റീവാ പള്ളിയെ ഹോളി ക്രോസ് ചർച്ച ആക്കാരം. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും "മർത്തരവിയം പള്ളി" യെ 'മാർ സ്റ്റീവാ പള്ളി' എന്ന് വിളിച്ചാൽ അത് തെറ്റാണ്, പാടില്ല എന്ന് വാദിച്ചാൽ "എരിശ്ശേരിയിൽ ഇളക്കി മറിച്ചിട്ടും കഷണം കാണുന്നില്ല" എന്നേ സമാധാനമുള്ളൂ. "മത്തായി" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പുലയനാണെന്നും, "മാത്യൂ" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും വാദിച്ചു വക്കീലിനെപ്പറ്റി, വേദപണ്ഡിതനെപ്പറ്റി എന്തുതോന്നുന്നു? "മാർ തോമാ നസ്രാണികൾ" എന്ന് വിളിക്കരുത്, "സെൻറ് തോമസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ" എന്നേ വിളിക്കാവൂ എന്ന് പറഞ്ഞാലോ? "ഹാദർ" എന്ന് എഴുതരുതെന്ന് കർത്താവും, "കത്തനാർ" എന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ഹാദറും വാദിക്കണമോ? രണ്ടും ഒന്നിച്ചു നിന്നാലല്ലതോ അവകൾ? സ്വന്തം ഭാഷയോടും സ്വന്തം ചരിത്രത്തോടും അല്ല കൂറുപുലർത്തുന്ന പദം ഏതാണെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

"പേരിൽ എന്തിരിക്കുന്നു, അല്ലേ?" പേരിൽ ഒന്നും ഇരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പേരുതന്നെ എന്തിന്? പേരു പേണ്ട എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുമോ? അഥവാ പറയുന്നവർ പുരോഗമനവാദികളായി ചമഞ്ഞുകൊണ്ടു പേരില്ലാതെ നീങ്ങട്ടെ.

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ പേരുകൾ

പേരു വ്യക്തിയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾക്ക് പേരു നൽകുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ആ വ്യക്തിയുടെമേലുള്ള അധികാരത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുക. സൃഷ്ടിയുടെ വിവരണത്തിൽ (ഉൽപ. 1-2) ആദമാണ് എല്ലാത്തിനും "പേരു" (പേരും = നാമം) നൽകുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ ആദത്തിന്റെ അധികാരത്തിന് കീഴിലാണ് ബാക്കി എല്ലാം എന്ന് കാണിക്കുന്നു. ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ 'ഇരട്ടപേരു' വിളിക്കുന്നതുവഴി, പേരുവിളിക്കപ്പെടുന്നവന്റെ മേലുള്ള അധികാരത്തെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലും ഇങ്ങനെ കാണാം. അബ്രാഹം-അബ്രാഹാമകുന്നതും പത്രോസ് (ശ്രമയോൽ) കേപ്പായാകുന്നതും.

വ്യക്തിനാമം

പുരാതന കാലങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പേരുകളാണ് യഹൂദർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്; ഇന്നും യൂദനാട്ടിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതും. ഇങ്ങനെ സ്വീകരിക്കുന്ന പേരുകൾക്ക് ആഴമായ അർത്ഥമുണ്ട്. പേരുകൾ ദൈവത്തേയും, വ്യക്തിയുടെ വിളിയേയും ജീവിതശൈലിയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഏലിമേലേക്ക് (ഏൽ = ദൈവം, മേലേക്ക് = രാജാവ്)

ഏലിയാസ് (ഏൽ = ദൈവം)
(ആൽ = സാന്നിധ്യം).

സ്ഥലനാമം

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ സ്ഥലനാമങ്ങളും ദൈവനാമങ്ങളും ഭക്തിപ്രകാശനവയാണു്. ഉദാഹരണത്തിനു് ബേതേൽ (ബേതു് = വീടു്, ഏൽ = ദൈവം) നാമല്ല (നാമ = മല, കണ്; ഏൽ = ദൈവം).

ഇങ്ങനെ സ്ഥലത്തെയും വ്യക്തിയെയും ദൈവവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥപേരുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്, ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്.

നസ്രാണികളുടെ നാമം

മാർത്തോമാ നസ്രാണികളുടെ നാമവും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു് മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പേരുകളെ അവർ സ്വാംശീകരിച്ചു് അവയ്ക്കു് തനിമ നൽകി അങ്ങനെയാണു് യേശുപ്പു് — യേശുപ്പച്ചനായതു്, തോമാ — തോമാച്ചനായതു്, ലൂക്കാ — ലൂക്കാച്ചനായതു്, അന്ന — അന്നമ്മയായതു്, ഏലി (ഏലിസബത്തു്) — ഏലിയാമ്മ, (ഏലിക്കുട്ടി)യായതു്, മേരി (മറിയം) — മേരിയമ്മ (മറിയക്കുട്ടി)യായതു്. സ്ത്രീകളുടെ പേരുകളാണെങ്കിൽ മാതാവിന്റെയും (മറിയം), മാതാവിന്റെ അമ്മയുടേയും (അന്ന), മാതാവിന്റെ ചാർച്ചക്കാരിയുടേയും (ഏലിസബത്തു്) നാമങ്ങളാണു് നസ്രാണി

കൾ മക്കൾക്കു് നൽകിപ്പോന്നിരുന്നതു്.

‘അഴകിയവനെ കണ്ടു്’ അപ്പാ’ എന്നു വിളിക്കുന്ന രീതിയാണു് ഇന്നു് നലയാളികൾക്കു് പൊതുവേയുള്ള ചിന്താഗതി. കുട്ടികളുടെ പേരിനു് യാതൊരു വിധ അർത്ഥവുമില്ലാത്തതു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ തന്നെ ബാധിക്കും. ഉദ്യോഗനേട്ടത്തിനും പണത്തിനും വേണ്ടിയായിരിക്കും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നു് അർത്ഥശൂന്യത, പ്രസക്തിയില്ലായ്മ, വളർന്നു് ശൂന്യതാബോധത്തിലും, അസ്തിത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യലിലും ചെന്നുവസാനിക്കാം. ഇതു് ജീവിതത്തെ നിഷേധാത്മകമായി ബാധിക്കാം. ‘അപ്പാ, അപ്പച്ചാ, ചാച്ചാ, അമ്മേ, അമ്മച്ചി, ചാച്ചി’ എന്നീ പേരുകൾക്കുപകരം ‘ഡാഡി, മമ്മി’ എന്നീ പേരുകൾ എന്തു നേമുമാണു്, നന്മയാണു് നൽകുക? അതിരുകടന്ന അനുഭവവും അപകർഷതാബോധവും മിഥ്യ ധാരണയും ആയിരിക്കാം ഇതിന്റെയൊക്കെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ഇന്നു് ‘അപ്പാ, അമ്മ’ എന്നീ പദങ്ങൾ ഉയർന്ന പദവിയുടെ (status) അടയാളമല്ലപോലും.

‘കത്തനാർ’ (കർത്തനാർ) എന്ന പദം സഭാത്തമകമാണു്. ഈ പദം വഴിസഭയുമായി വൈകാരികബന്ധം ഉണ്ടാകാം. കൂടാതെ ‘കർത്താവ’ (ഇസ്രായേൽ)

“എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും” (മാർത്തോമാസ്ത്രീമാരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം) എന്നീ വസ്തുതകളെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചിപ്പോൾ പ്രേരണ നൽകാം. മാർത്തോമാനസ്രാണികളുടെ മാത്രം പദമാണ് ‘കത്തനാർ’. ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ദൈവജനത്തിന്റെ മേലുള്ള ‘ഉടമസ്ഥാവകാശ’ത്തെ, അവർക്ക് ‘നേതൃത്വം നൽകേണ്ടതു്’ ‘അധികാരത്തെ’ സൂചിപ്പിക്കാൻ പറിയ പദമാണ് ‘കത്തനാർ’.

ചരിത്രരേഖകൾ

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ രേഖ അനുസരിച്ചു്, മാർ കൊന്യായ് റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം ഗ്രീക്കിൽ നിന്നു് സുറിയാനിയിലേയ്ക്കു് തർജ്ജമ ചെയ്തു. തർജ്ജമയ്ക്കു സഹായിച്ചതു് ഇന്ത്യക്കാരനായ ഭാനിയേൽ കശീശ (ക(ർ)ത്തനാർ)യാണു്.²

അങ്കമാലിയിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥപഠനത്തിനു് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഒരു ‘യൂണിവേഴ്’

സിററി’ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ 50 വർഷമായി ഒരു ക(ർ)ത്തനാർ (കശീശ) ദൈവവചനം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു് 1557-ലെ ഒരു കത്തിലുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനു് കേരളത്തിൽ ധാരാളം ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് മേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.³ മലങ്കരയിൽ ഇടതന്മാരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് “Catenares (Kathanars) Id est sacerdotes destes Christaos” എന്നായിരുന്നു എന്നു് 1578-ലെ ഡയനിഷ്യസിന്റെ കത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടു്.⁴

കളപ്പാശ്ശൽ അന്ത്രയോസു് കത്തനാറാൽ അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ് ‘മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ’ എന്ന ഗ്രന്ഥം.⁵

കരിയാററി യൗസേപ്പു് കത്തനാർ, പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാർ, പറമ്പിൽ മത്തായി കത്തനാർ, ആഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്തോമ്മൻ കത്തനാർ, കടക്കച്ചിറ അന്തോണി കത്തനാർ, നിയീരിക്കൽ മാണി കത്തനാർ-

2 HORAE SEMITICAE, THE COMMENTARIES OF ISHO'DAD OF MERV, V, 34. MRS GIBSON (ed.).
 3 DOCUMENTA INDICA, JOSEPH WICKI (ed.), ROMA 1954, P. 808. A Letter of Fr. MELCHIOR CARNEIRO S. J. to L. Fr. GONCALVES calves da CAMARA S. J. in LIB-SON, from Goa on 24th December 1557.
 4 “ക്രിസ്ത്യാനികൾ വൈദികരെ “കത്തനാർ” എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നുത.” Dionysius, letter of January 4, 1578. Silva Rego (-ed.); Document Sago, Goa, Vol XII, P. 398.
 5 ചെർത്താർ, മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മാനാനം. 1918, pp.1-V.

ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാൽ എത്ര
ചേരുണ്ട് നമുക്ക് ഇന്ന് കത്ത
നാർ എന്ന പദം സ്വീകരിക്കാൻ
സഹായത്തിന് മുകളിൽ. സ്വ
ന്തം സഭയുടെ, സ്വന്തം അമ്മയ
ടെ, സ്വന്തം മക്കളുടെ ധീര മാ
തൃകളാണ് കൂടുതൽ വില.

മാർതോമാഗ്ലിഹായുടെ മ
ക്കളായ നസ്രാണികൾ എന്ന്
കർത്താവിന്റെ അനുയായിക
ളിൽ നമുക്കല്ലാത്ത ആർക്ക് അ
വകാശമില്ലാൻ പറയും? അതു
പോലെ അച്ചന്മാർക്ക് 'കത്ത
നാർ' എന്ന നാമം വേറെ ഏതു്
ജനതയുടെ കത്തകയാണ്? നമ്മു
ടേതു് മാത്രം. ഇതു് അവകാശ
പ്പെടലല്ല, മറിച്ച് വലിയ കടമ
യാണ്.

സഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങളി
ലൊന്നല്ലേ "ക്രൈസ്തവികത", അ
തു് നമുക്കുണ്ട്. മറ്റൊരു ലക്ഷ
ണമായ "കാതോലികത്വ"വും
നമുക്കുണ്ട്. പഠനത്തിൽ പൗ
രാണികതയും വിശ്വാസത്തിൽ
നിരന്തരമായ ഐക്യവും സഭാ
കടുംബങ്ങളോട് മമതയും, എ
ന്നാൽ സ്വന്തവ്യക്തിത്വത്തെ
പ്പറ്റിയുള്ള അവബോധവുമാ
ണ് കാതോലികത്വം. കത്ത
നാർ എന്ന പദം കാതോലിക
ത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?
"കത്തനാർ" എന്ന് 1960,
1968 വരെയും എഴുതാമെങ്കിൽ
അതിനുശേഷം എഴുതിയാലെ
ന്നാ?

"പാതിരി" (പാദ്രി) എ
ന്നതു് പാശ്ചാത്യ അടിമച്ചര

ക്കാണ്.. "ഫാദർ" (ഫാ) എ
ന്നതു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ജന്മാ
വകാശമാണ്. "കത്തനാടം"
"അച്ചന്മാർ" നമ്മുടെ തറവാട്ടു്
സ്വന്തമാണ്. സ്വന്തമായതിനെ
നമുക്ക് സ്വീകരിച്ചാലെന്താ?
നമുക്ക് ചേരുന്നതു് നമ്മുടെ സ്വ
ന്തവും പിതാമഹന്മാരുടെ വൈ
തൃകവുമല്ലേ?

കർദ്ദിനാൾ, ഫാദർ, മോൺ
സിഞ്ഞാർ, വികാരിജനറാൾ,
ചാൻസലർ, തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ
ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ശരിയാ
ണോ? ഇതുവഴി "മിഷനറി"
മാരുടെ ശൈലികൾ തുടങ്ങിയും
കൂടുതൽ ഭിന്നതകളും ലത്തീനി
കരണവും കൊണ്ടുവരുകയുമല്ലേ
ചെയ്യുന്നതു്? (1989 - ലെ കർ
ബാന തക്സാസയിൽ പല സുറി
യാനി വാക്കുകൾക്കും പകരമാ
യി മലയാളവാക്കുകൾ സ്വീക
രിച്ചല്ലോ. ഉദാ. മ്ശംശാന എ
ന്ന വാക്കിനുപകരം ശുശ്രൂഷി
എന്നാക്കി) ഭാരതവൽക്കരണ
ത്തെപ്പറ്റി ഉറക്കെ കൊട്ടിപ്പോ
ഷിക്കുന്നവർ ഭിന്നിപ്പിച്ച് ഭി
ക്കുന്ന നരം സ്വീകരിക്കുകയും
പ്രചരിപ്പിക്കുകയുമാണോ ചെയ്യ
ുന്നതു്?

"ഒരുത്തന്റെ കൈപിടി
ച്ചു് മറ്റൊരുവനെ അടിച്ചിടുകയും
അവന്റെ കൈപിടിച്ച് ഇവ
നെ അടിച്ചിടുകയും ചെയ്ത
കൊണ്ടേ നിനക്കു മലയാളത്തിൽ
വാഴുവാൻ സാധിക്കൂ. ഈ നാ
ട്ടിലെ നസ്രാണികളുടെ നിലയും
മനസ്സും നീ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. അവർ ഒരുമിച്ച് നിന്നാൽ മറ്റൊരു ജാതിക്കും അവരെ ഭരിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. അവരെ തങ്ങളിൽ കടിപിടിക്കുട്ടിയാൽ അവർ എന്നും നിന്റെ കാൽക്കീഴിൽ കിടന്നു കൊള്ളുകെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കി. ഇല്ലെങ്കിൽ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു ഞർന്ന് അവർ നിന്റെ നേർക്ക് കൈയുയർത്തും. നിന്റെ വിശ്വാസഭാജനങ്ങളായ തങ്ങളിൽ ചിലരോടുതന്നെ ഈ രഹസ്യവും നീ മുമ്പാറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”⁶ 1968 മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള ലിറ്റർജി പരിഷ്കരണത്തെക്കുറിച്ചു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ സത്യമല്ലേ വ്യക്തമാക്കുന്നത്? നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യപിതാമാരെ നമ്മൾ വിളിക്കുന്നത് “Your Grace, Your Lordship, Your Excellency, Rt/Very Rev. Msgr” എന്നാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ മെച്ചമാണ് മെത്രാന്മാരെ “തങ്ങളുടെ പിതാവേ” എന്ന് വിളിക്കുകയും “മാർ” (= വിശുദ്ധ) എന്ന് പേരിനോടു ചേർത്തു പറയുകയും ചെയ്യുന്നത്. പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ വിശുദ്ധരുടെ പേരിനോടാണ് മാർ ചേർക്കുന്നത്. പിതാക്കന്മാരുടെ പേരിനോടു മാർ ചേർക്കുന്നത് വഴി അവർ

വിശുദ്ധ്യരായിരിക്കണമെന്നും, ആധ്യാത്മികഗുണക്കന്മാരും നേതാക്കന്മാരായിരിക്കണം എന്നുമാണല്ലോ അർത്ഥം. ഇന്ന് ചിലർ മാർ എന്നത് വിട്ടുപോയിനോടു ചേർത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ശരിയല്ല. മറ്റു ചിലർ യൂറോപ്യൻ പേരിനോടു മാർ ചേർക്കുന്നു.

നസ്രാണികളുടെ പുരോഹിതരെ നേരിട്ട് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നത് “അച്ചൻ” എന്നും, എന്നാൽ പ്രഥമപുരുഷനിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് “കത്തനാർ” എന്നുമാണ്. അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി പേര് എഴുതുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ പേര് കഴിഞ്ഞു ക. (കത്തനാർ; പാരമ്പര്യം തോമ്മാ ക.) ചേർക്കുന്നു.

എന്നാൽ സുറിയാനിയിൽ പേര് എഴുതി ഒപ്പിടുമ്പോൾ ആരംഭത്തിൽ ക. (= “കൾ” = കൾശ = കത്തനാർ) എന്നുമാണ് എഴുതിയിരുന്നത്.⁷ ഇന്ന് ഡോക്ടറേറ്റിന് പഠിക്കുന്ന അപ്പസ്തോലി വർഗ്ഗീസ് കത്തനാരുടെ നിഗമനവും ഇതുതന്നെയാണ്. എഴുതുമ്പോൾ “കത്തനാർ” എന്നും പറയുമ്പോൾ “അച്ചൻ” എന്നു രീതിയും ഇന്ന് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമല്ലേ?⁸ (ഇന്ന് “ഫാദർ”

6 പാരമ്പര്യം തോമ്മാ കത്തനാർ, വർത്തമാനപ്പുസ്തകം, 1972, P.349
 7 ബർണ്ണാർദ്റ്റ്, മാർത്തോമാക്രിസ്ത്യാനികൾ, മാനാനം, 1918, PP 98-130
 8 ഇന്ന് “ഫാദർ”

www.TheCMSIndia.org

എന്നു സീറോ - ലേബാർ സഭയിൽ വൈദികരെ വിളിക്കുന്നതു ഇംഗ്ലീഷിലെ Father (=ഫാദർ, പിതാവ്) പദം ലോപിച്ചതോ (=FR) ലത്തീനിലെ PATER (=പാത്തർ=പിതാവു്) എന്ന പദം ലോപിച്ചതോ (= FR) ആകാം. - ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ FR എന്നതു FRAU (ഫ്രാവു) എന്ന പദത്തിന്റെ ലോപം കൂടിയാണ്. ഫ്രാവു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഭാര്യ (wife) എന്നും ശ്രീമതി" എന്നും "സ്ത്രീ" എന്നുമാണ്.)

ചുരുക്കത്തിൽ Our Lady മർത്തമാരിയമാണ്. നമുക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിനെ വേണ്ട, നമുക്കാവശ്യം ഈശോമിശിഹായായാണ്. നമുക്ക് സെൻറ് തോമസിനെ വേണ്ട, മറിച്ച് നമ്മുടെയാൾ മൗർ തോമാൽ തീഹായാണ്, നമുക്ക് സെന്റ് തോമസ് ക്രോസ് (കരിൽ) അല്ല വേണ്ടത്, മാർ തോമാസ്സീവായാണ്. നമുക്ക് ഫാദറോ, പാതിരിയോ അല്ല വേണ്ടതു്, കത്തനാരും അച്ചനുംമാണ്. നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ദൈവശാസ്ത്രമുണ്ട്. അതു നമുക്ക് ഉപയോഗിക്കണം, പ്രചരിപ്പിക്കണം, പഠിപ്പിക്കണം,

ജീവിക്കണം, ഇതിനു് സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി നിലു്ക്കാൻ തന്റെ ടികളുടെ തലമുറ വേണം. - സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ തലമുറ ഉയർന്നു വരണം.

ഒരു പേരിലെത്തിരിക്കുന്നു, അല്ലേ? ഏറെയുണ്ട്. സീറോത്തെ ആരെങ്കിലും കഴുത എന്ന് വിളിക്കുമോ? "നസ്രാണി" എന്ന പദം നമ്മുടെ തറവാട് വകയാണ്. "ക്രിസ്ത്യാനി" ഗ്രീക്കുകാരനും, "റോമൻ കത്തോലിക്കൻ" പാശ്ചാത്യനുമാണ് ചേർന്നതു്. സ്വന്തം രൂപതയുടേയും സ്വന്തം പ്രദേശത്തിന്റെയും സ്വന്തം സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെയും അതിരുകൾ കടന്ന് സഭയെ സഭയായി ഒന്നായി കാണണം. എന്നാൽ വൈവിധ്യത്തിലൂടെയേ ഏകത്വത്തിൽ എത്താവൂ. ഐക്യം ഐക്യരൂപ്യത്തിലല്ല, ഐക്യം വൈവിധ്യത്തിലാണ്.

പാദരമ്മാക്കൽ തോമാ കത്തനാർ പറയുന്നു, "നമ്മളൊക്കെ ഉപവിയാകപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളും ജ്യേഷ്ഠാനുജനന്മാരാണ്". മാർതോമാ നസ്രാണികളും കത്തനാരന്മാരും ഒരു വലിയ തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങളാണെന്ന ചിന്ത ഉണ്ടാകണം.

ഭാഷ	പിതാവ് (Father)	അച്ചൻ / വൈദികൻ / Priest
1 ഹിബ്രു	'ab (അബ്)	Komer (കോമർ) Kohen (കോഹൻ)
2 ഗ്രീക്ക്	Pater പാതെർ	Hiereus (ഹിയേറോവ്യസ്)
3 ലത്തീൻ	Pater പാതെർ	Sacerdos (സാച്ചർദോസ്) Presbyter (പ്രോസ്ബിറ്റർ)
4 പോർട്ടുഗീസ്	Pai (പായ്)	Padre (പാദ്രേ) Sacerdote (സാച്ചർദോത്തേ)
5 സ്പാനിഷ്	Padre (പാദ്രേ)	Cura (ക്യൂറാ) Sacerdote (സാച്ചർദോത്തേ)
6 ഇറ്റാലിയൻ	Padre (പാദ്രേ)	Prete (പ്രേത്തേ) Don (ഡോൺ)
7 ഫ്രഞ്ച്	Pere (പേർ)	Preire (പ്രേത്തർ)
8 ജർമ്മൻ	Vater (ഫാദർ)	Pater (പാത്തർ) Pfarrer (ഫാദർ)
9 ഇംഗ്ലീഷ്	Father (ഫാദർ)	Priest (പ്രീസ്റ്റ്)
10 ഹിന്ദി	Pita (പിതാ) Pitaji (പിതാജി)	Swamiji (സ്വാമിജി) Guruji (ഗുരുജി)
11 സുറിയാനി	'Abba (ആബ്ബാ)	Kasisa (കശീശ) Kohen (കോഹൻ)
12 മലയാളം	Appan (അപ്പൻ) Achan (അച്ചൻ)	Kasisa (കശീശ) Ka(x)thanar (ക(ർ)ത്തനാർ) Achan (അച്ചൻ)

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ തനിച്ചുള്ള ചില നാമങ്ങൾ

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ അനന്യമായ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിയിട്ടുള്ള ചില പ്രധാന നാമങ്ങളുണ്ട്,

1 ഈശോ (മിശിഹാ)

കർത്താവിനെ യേശു എന്നു വിളിക്കേണ്ടതു്. ഈശോ / ഈശോമിശിഹാ എന്നാണു്. ഈശോ എന്ന പദം പഴയനിയമത്തിലെ ജോഷ്യാ എന്ന നാമത്തിൽ നിന്നാണു്. ഇതിന്റെ മൂലം 'യാസാ' രക്ഷിക്കുക. എന്നാണു്. "ഈശോമിശിഹായ്ക്കു് സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ, ഉണ്ണു് എന്ന ആശംസ കട്ടംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ശേഷം നസ്രാണികളുംബങ്ങളിൽ ആശംസിക്കുന്നതാണു്. ഇതിൽ കടവശാസ്ത്രം (അനുജനം) നന്നായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. കടവവും മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും.

ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു് ക്രിസ്തുവിനെ വരുന്നതുപോലെ മിശിഹായിൽനിന്നു് 'മിശിഹായർ' വരുന്നു. ഈ പദംവഴി ഈശോയുടെ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ശിഷ്യനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

2 മാർ തോമാശ്ലീഹാ

ഭാരത പ്രവേശിതനായ, വിശ്വാസത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പിതാവിനെ വിളിക്കുന്നതു് 'മാർതോമാശ്ലീഹാ' എന്നാണു്. ശ്ലീഹാ = അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ: അപ്പസ്തോലൻ) സുറിയാനി പദം തർജ്ജമ ചെയ്യാതെ നിലകൊള്ളുന്നതു് അർത്ഥപൂർണ്ണ വേണ്ടിയാണു്.

3 മാർ തോമാ നസ്രാണി

നസ്രായക്കാരനായ ഈശോയെ അനുസ്മരിക്കുന്നവരാണു് നസ്രാണികൾ. തോമാശ്ലീഹാ പ്രസംഗിച്ചു ജനിച്ച ഈശോയുടെ ശിഷ്യസമൂഹമാണിതു്. യഹൂദകൈരളവരെ 'നസ്രാണികൾ' എന്നു് വിളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നൊസ്രിയാണു് ഇതിന്റെ മൂലം.

'മരീസാ തൊമായിൽ'

(തോമായുടെ അജഗണം) എന്നായിരുന്നു നസ്രാണി സമൂഹത്തെ ചിലർ വിളിച്ചിരുന്നതു്. റോസ് S.J. മെത്രാൻറെ കല്പനയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഈ പദമാണു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്.

അന്നു് ഇതു് പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നു.⁹

9 Title of the Statutes of Bishop Roz S.J. in 1606, S. Zacharia. (ed) Randu Prachina gadya Krithikal, Changanachery 1976, P. 111)

4. മാർഗ്ഗവാസികൾ

മാർഗ്ഗം എന്നതു വഴിയാണു്. കർത്താവാണ് വഴിയും സത്യവും ജീവനും (യോഹ. 14:6). ഇദ്ദേഹായാണു് മാർഗ്ഗം. മാർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരാണ് മാർഗ്ഗവാസികൾ. ഇവിടെ നസ്രാണികളെ മാർഗ്ഗവാസികൾ എന്നു് പൊതുവായി വിളിച്ചിരുന്നു.

5. സ്റ്റീവ്യാ / മാർതോമാ

സ്റ്റീവ്യാ

മാർ തോമാ സ്റ്റീവ്യായുടെ കബറിടത്തികൾ നിന്നു് (മൈലാപ്പൂർ) ലഭിച്ചതാണു് മാർ തോമാ സ്റ്റീവ്യാ. അതിൽ പടികൾ (സഭയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു), ഇലകൾ (പിതാവിനെ), സ്റ്റീവ്യാ-പ്രതിമയല്ല പ്രതികം (= ഈശോയെ), അവരോഹണരൂപത്തിലെ പ്രാവു് (= പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ) എന്നിവയുണ്ടു്. മാർ തോമാ നസ്രാണികളുടെ സ്വന്തമാണു് മാർതോമാസ്റ്റീവ്യാ.

സ്റ്റീവ്യാ എന്നു പദമാണു് പോർച്ചുഗീസുകാർ വരുന്നതുവരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. സ്റ്റീവ്യായ്ക്കു് കഴുമരം, തൂക്കമരം ക്രൂശിതൻ, മർത്തിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ, തൂക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നൊക്കെയാർത്ഥമുണ്ടു്. അതായതു്, സ്റ്റീവ്യാ എന്നർത്ഥം ഈശോയാണു്. [പാരോക്ക = രക്ഷകൻ, പ്രീക്ക = രക്ഷിതൻ, ഇതുപോലെ സാലോവാ = മരത്തിൽ തറയ്ക്കുന്നവൻ എന്നു് പദവും.]

"Cruz" എന്നു പോർച്ചുഗീസു് പദത്തിൽ നിന്നാണു് 'കുരിശു' എന്നതു്.

സ്റ്റീവ്യാ മാററി കുരിശും ക്രൂശിത രൂപവും ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്ന പതിവു് പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവിനു് ശേഷമാണു് മലങ്കരയിൽ ആവിർഭവിച്ചതു്. മാർതോമാസ്റ്റീവ്യാ തന്നെ പ്രദക്ഷിണത്തിനു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മുട്ടുചിറ പള്ളിയിലെ പെള്ളികൊണ്ടുള്ള മാർ തോമാ സ്റ്റീവ്യാ ഇതിനു് ഉദാഹരണമാണു്.

6. യോഗം: ഇടവക യോഗം, പൊതുയോഗം

ഇടവക ഇടയൻമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു്-ആടുകളെ സൂക്ഷിക്കുമാക്കുന്നതു് ഒരമിച്ചുകൂട്ടി വലയം ചെയ്യുമ്പോഴാണു്. ഇതു പോലെ ഇടയനായ ഈശോയുടെ അജഗണത്തെ സൂക്ഷിക്കുമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലമാണു് ഇടവക. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടവകയിലെ കട്ടംബനാഥന്മാർ ഒരു മിച്ചുകൂട്ടി ആലോചിക്കുന്നതാണു് യോഗം. യോഗം ഇടവകയിൽ കൂട്ടുമ്പോൾ അതു് ഇടവകയോഗമാകും. പൊതുവായി കൂട്ടുമ്പോൾ പൊതുയോഗമാകും. ഇതിനു് 2-ാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുശേഷം ലത്തീൻ സഭയിൽ നൽകുന്ന പേരാണു് 'പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിൽ'. ഇന്നു് ഈ നാമം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

7. അർക്കദിയാക്കോൻ

ഇത് ഗ്രീക്കുപദമാണ്. അർക്കേ + ദിയാക്കോൻ = പ്രധാന സേവകൻ. സഭാസേവകനാണദ്ദേഹം. സഭയിൽ അധികാരം സേവനമാണ്. ദൈവജനത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി നയിക്കുന്ന മെത്രാനെ സഹായിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് അർക്കദിയാക്കോൻ. ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ മെത്രാനും, ഭൗതികവും ഭരണപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അർക്കദിയാക്കോനും ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് 'ജാതിക് കർത്തവ്യൻ' (കത്താവ്—കർത്തനാൾ, കത്തനാർ). ജാതി എന്നത് മാർതോമാ നസ്രാണികൾ. കർത്താവ് എന്നത് നേതാവ്.

8. മല്പാൻ

ഈ പദം 'ഇലേപ്പ്' എന്ന സുറിയാനി വാക്കിൽനിന്നാണ്. ഇതിനർത്ഥം "പഠിക്കുക, പഠിപ്പിക്കുക, ഗുരു, പഠിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നവൻ" എന്നൊക്കെയാണ്. (ഉൾപ്പാൻ = intensive leaving of Hebrew) സഭാപിതാവാണ് മല്പാൻ.

സെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവരേയും, സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവരേയും മല്ലാൻ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. ചിലർ 'മല്ലാനച്ചൻ' എന്ന് വിളിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ട്.

9. ഉണ്ടരിയപ്പം

പെസഹായ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കി മുറിക്കുന്ന അപ്പമാണിത്. ഇത്

മാർതോമാ നസ്രാണികളുടെ മാത്രം ഭരണനൂതനാണ്.

ഗ്രീസിലും ഓർത്തുതുരുള്ള ഗ്രീക്കു സഭാംഗങ്ങൾ 'മാമ്മൂൻ' എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു മധുര പലഹാരം പെസഹായ്ക്ക് മാത്രം ഉണ്ടാക്കി വിതരണം ചെയ്യാറുണ്ട്. (ഓർത്തുതുവച്ച് ലേഖകൻ ഇത് മിഖായേലിന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്).

10. ക(ർ)ത്തനാർ

'കത്തനാർ' എന്നാണ് വൈദികർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇത് കർത്തനാരിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നു എന്നാണ് പണ്ഡിതനായ ബർണ്ണാർദ്ദ് കത്തനാർ പറയുന്നത്. 'ഉടമ', 'അധികാരി' 'നേതാവ്' എന്നൊക്കെയാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം.

കുടുംബ എന്ന് സുറിയാനിയിൽ പുരോഹിത (ദ്രോഷ്യൻ) പറയാറുണ്ട്.

'കോമർ' എന്ന ഹിബ്രു പദവും കമർ എന്ന സുറിയാനി പദവും ഒരേ അർത്ഥമുണ്ടെന്ന്.

കരീശ എന്ന സുറിയാനിപദം പുരോഹിതനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനർത്ഥം 'മുപ്പൻ' എന്നാണ്. കഹനാ എന്നത് ലേവായശോത്രത്തിലെ ദേവാലയശുശ്രൂഷികളുടെ നേതാവാണ്. ഹിബ്രുവിൽ 'കോഹൻ' എന്നാണ്.

മാർതോമാ നസ്രാണികൾക്ക് മാത്രമേ ക(ർ)ത്തനാരുള്ളൂ.

ഇത് തികച്ചും ഭാരതീയപദമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

പുരോഹിതൻ (Domestic Priest) (puras + dha) = മുമ്പിൽ ഹിതർ = നയിക്കുന്നവൻ) മുൻ ഭാഗത്ത് നിർത്തപ്പെട്ടവനാണ്, നയിക്കുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ.

വൈദികൻ വേദവും വിദ്യയും അറിയാവുന്നവൻ. അതായത് തന്ത്രവും മന്ത്രവും പ്രയോഗിക്കുന്നവനാണ്.

ഉപസാഹാരം

ക(ർ)ത്തനാർ എന്ന പദം മാർതോമാ നസ്രാണികളുടെ സ്വന്തമാണ്, അവരുടെ അനന്യ പദമാണ്. ദൈവത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ദൈവജനത്തെ നയിക്കുന്നവരാണ് കത്തനാർ. കത്തനാറാകുന്നത് വല്ലതും കിട്ടാനാണോ? ഇന്നു സ്ഥലത്തു്, ഇന്നു സ്ഥാപനത്തിൽ ഇന്നു സ്ഥാനത്തു് കയറണമെന്നോ, ഇന്നു ജോലി ചെയ്യണമെന്നോ ഉള്ള ചിന്ത കത്തനാർക്കില്ല. എവിടെയായിരുന്നാലും നിലത്തു് കാലുറപ്പിച്ചു് തല ഉയർത്തി നട്ടെല്ലു് വളഞ്ഞാതെ നിന്നു് വല്ലതും വേല ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ എന്താണ് കത്തനാരുടെ ധർമ്മം? ഭാവി യെപ്പറ്റി സ്വപ്നങ്ങളും സങ്ക

ല്പങ്ങളും അത്യാഗ്രഹങ്ങളും കത്തനാർക്കു ചേർന്നതല്ല. സ്ത്രീവാ (മാർതോമാസ്ത്രീവാ) ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു് ഓടുന്നവരാണ് കത്തനാർ.

“അവരുടെ സ്വപ്നമിന്നും സ്വപ്നമായിത്തുടരുന്ന ഭിന്നതകൾ ഭരിക്കുന്നു, തകരുന്നല്ലോ പേടിയെന്തെന്നറിയാത്ത പാറോമ്മാക്കൽ കത്തനാറും സഭയ്ക്കായി ത്യാഗം ചെയ്യാൻ കരിയാറ്റിയും ഇന്നും വേണം എന്നും വേണം കാർക്കട്ടെ നസ്രാണികൾ. ഇന്നു നമുക്കില്ലാത്തതും അവരെത്തന്നെ.”

കത്തനാർ ചെയ്യേണ്ടതു്

- 1) വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കു് പൈനയും തക്സായും തന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുക.
- 2) നസ്രാണി സഭയുടെ കത്തനാറായി സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുക. “I am a Kathanar of Mar-Thoma Nazranis of India” അപ്പോൾ നമ്മുടെ മാതൃസഭയുമായി ഹൃദയബന്ധം സമ്പർക്കമുണ്ടാകും. അറിയപ്പെടും. ഇതൊരു സാക്ഷ്യമാണ്. സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തൽ വഴി ഇഴശോയ്ക്കു് സാക്ഷികൾ. (അപ്പ. 1, 8) ഇതു് നമ്മുടെ കടമയാണ്.